

"Un popor, ca și orice om în parte, atâta prețuiește cât a înțeles din Evanghelie și cât poate să urmeze învățăturile lui Iisus".

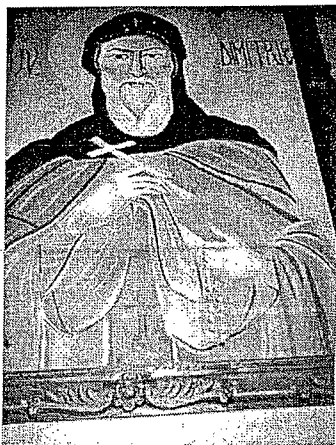
Simion Mehedinți

Mileniul III
Anul 2001 Nr. 1

SPERANȚA

• JURNAL DE BORD - "SIMION MEHEDINȚI" •

Cuvânt de suflet

S-a întâmplat ca atunci, în anul de grație 1999, să simțim nevoia, Noi, cei de la "Simion Mehedinți", să transmitem comunității, mesajul nostru de suflet.

A sosit apoi anul 2000 și dorința noastră de continuitate a fost pusă la încercare de pragul dintre milenii.

Iată, însă, că Mileniului III se află sub semnul renașterii, sub aripa credinței și speranței. Parcă, spunea cineva la început de secol XX că "secolul al XXI va fi religios sau nu va fi deloc".

Încă din 1999, când am sărbătorit semicentenarul școlii, am îndrăznit să ne afirmăm identitatea în învățământul profes-

sional special prin raportarea la trei comandamente spirituale: IUBIRE, DEVOTAMENT, ȘTIINȚĂ.

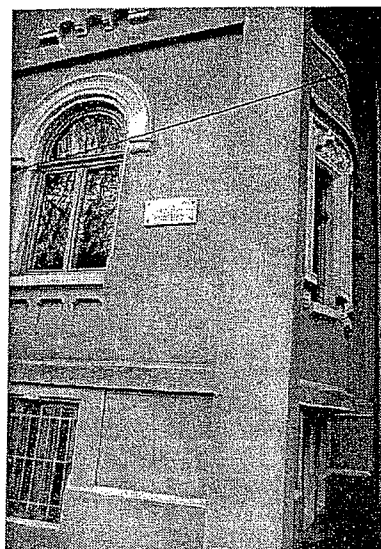
Anul 2001 ne găsește mai convinși ca oricând, că am ales bine, că urmarea pas cu pas a tradiției și a modelelor benefice, ne poate eleva spiritual "Învățători și Ucenici laolaltă".

Rândurile de mai sus explică de ce anul acesta zilele școlii stau sub semnul spiritului iar porțile spre comunitate se deschid către "Educația prin creștinism", sub patronajul celui care a fost una dintre cele mai luminoase minți ale învățământului românesc, vrânceanul SIMION MEHEDINȚI.

Seria manifestărilor: inaugurarea cabinetului de religie, simpozionul de comunicări, expoziția cu obiecte realizate de elevi, concursurile pe meserii și cele sportive, spectacolul realizat în colaborare cu invitați surpriză și nu în ultimul rând, lansarea celui de-al doilea număr al revistei, se constituie în actul nostru de iubire și dăruire.

De aceea, îi așteptăm alături de noi pe toți cei care înțeleg că o clasificare a elevilor este doar o cerință psihopedagogică, iar restul rămâne în seama umanismului și credinței.

Prof. Anca Brigman
În rolul trecător de Director
al Școlii Profesionale "Simion Mehedinți"

Placheta prin care clădirea școlii este declarată monument istoric al orașului Galați

Din cuprins:

De ce un cabinet de religie? — pag. 2

Noua educație în școala viitorului — pag. 3

Oferta educațională — pag. 5

Miniproiect pentru diminuarea abandonului — pag. 5

Impresii, impresii — pag. 6

În umbra lui Eminescu — pag. 9

Dialoguri profesor-elev — pag. 11

Remember — pag. 12

De ce un cabinet de religie ?

Ca să putem înțelege de ce un cabinet în primul rând și, în special, unul de religie ar trebui să conștientizăm importanța acestuia pentru introducerea în atmosfera specifică obiectului, atmosferă care creează premisa optimă mesajului dorit.

La fel cum pentru deprinderea abilităților practice trebuie să se facă studiu într-un mediu adecvat – atelier, de exemplu, iar pentru asimilarea și rularea de informații trebuie să se lucreze într-un cadru care să stimuleze mintea – laborator de română, biologie – într-un cabinet de religie totul trebuie realizat pentru stimularea sufletului și lucrului cu acesta.

Pe lângă faptul că era și este necesară o deschidere spre spiritual în învățământul nostru, lucru care s-a realizat prin introducerea religiei în

școli, cu atât mai mult este nevoie de existența acestei dimensiuni în școlile speciale, care pe lângă cabinetul de psihopedagogie au nevoie de un cabinet de religie. Primul, are menirea consilierii și ajutorării laturii psiho-afective, a elevului, sprijinindu-l să se înțeleagă, iar al doilea are menirea de a susține și dezvolta latura afectiv-spirituală cu scopul structurării corecte și ferme a unui sistem de valori creștine, de morală și de bun simț care să călăuzească elevul în formarea pentru o integrare firească fără dificultăți în structurile sociale, valori care au rolul și potența de a influența persoana într-un mod durabil, cu o rezistență în timp și la factorii exteriori mai mare decât cele pur raționale, ce au rezistență mai mică, într-un mediu defavorabil.

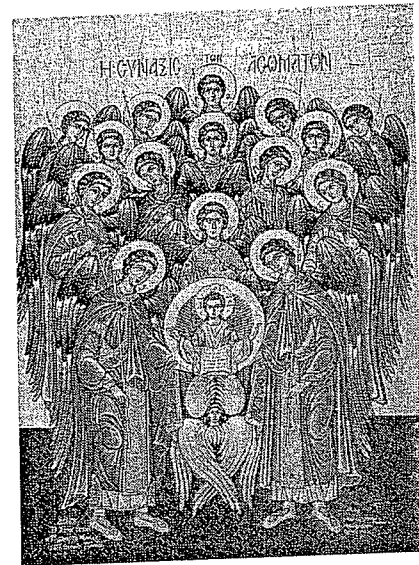
Cabinetul va crea atmosfera propice asimilării religiei și învățăturilor creștine prin existența materialelor specifice – icoane, cărți, candelă, casete – și va sigura și consilierea de către personalul catedrei – profesori de religie pentru diferite probleme de școală și viață.

Dotarea cabinetului va îmbina căldura atmosferei spirituale – capela cu tehnică pentru a putea transmite optim mesajul christic – casete audio și video cu Părinți duhovnicești, mănăstiri, etc.

Dorim să realizăm această lucrare în numele și pentru Slava Sfintei Treimi cu ajutorul nemijlocit al Bisericii și cu binecuvântarea Pastorală a Episcopiei Dunării de Jos pentru a ne încadra în promovarea învățământului prin creștinism, după cum spune Simion Mehedinți – Părintele de suflet al școlii.

Pentru a păși cu dreptul așteptăm cu bucurie în suflet sfințirea acestui locaș prin mijlocirea rugăciunilor Sfântului Dimitrie cel Nou din Basarabi, patronul spiritual al școlii.

**Profesor
Gabriel Marian Vasile**

Etiologia comportamentului "nostru"

M-am gândit destul asupra cărui comportament să mă opresc. Dar, chiar dacă nu mă gândeam, simpla deschidere a ochilor îmi arată despre ce să scriu: despre VIOLENȚĂ. Din ce cauză apare?

E rea!? E bună!?... De unde vine?

Se cunosc părerile specialiștilor care spun că violența derivă din însăși natura umană, că are o condiționare biologică și că există cât vor fi oameni. Se afirmă că violența este un fenomen social și, în fine, că violența se află în interiorul ființei umane ca potențialitate. Actualizarea ei ține de factori de ordin social.

Pe baza acestei interpretări – a factorilor sociali – se disting trei teorii.

1. Teoria care consideră violența ca fiind consecința frustrărilor la care sunt supuși indivizii și grupurile sociale;
2. Teoria care explică violența ca rezultând din fenomenele sociale cu caracter negativ;
3. Teoria ce raportează violența la structurile vieții sociale și modul în care este organizată și funcționează societatea.

Aceeași specialiști, psihologi, sociologi, psihiatri, enumeră factorii care determină izbucnirea violenței ca:

- subminarea mediului familial și diminuarea potențialului educativ și integrator al familiilor (s-a constatat că cea mai mare parte din tineri cu un comportament violent provin din familii dezorganizate);
- creșterea nesiguranței în privința locului de muncă și a realizării veniturilor necesare procurării mijloacelor de existență;
- dimensiunile strivoare ale localităților urbane și ale marilor imobile blocuri, în care Individul își pierde identitatea proprie;
- supraaglomerarea așezărilor umane care generează o puternică stare stress;
- pierderea contactului cu natura și absorbirea individului de un ambient preponderent artificial;

- dificultățile de comunicare care duc la izolarea și înstrăinarea indivizilor.

Pe lângă toți acești factori mai există unul, tot mai acuzat, care generează violența și agresivitatea în societatea contemporană.

Fără îndoială aceasta este mass – media și televiziunea îndeosebi. Efectele negative ale mass-mediei și televiziunii sunt **ingrozitor de puternice** și aceasta se datorează atât tendinței de privilegiere a senzaționalului, a ceea ce șochează, în defavoarea firescului și normalului.

În emisiunile de știri predomină informațiile cu privire la violuri, furturi, crime a căror prezentare detaliată și în culori vii are **efecte contagioase** asupra psihicului și comportamentului ulterior al persoanelor debusolate, cu o educație insuficientă și cu o putere redusă de discernământ.

Apoi mass-media infestează conștiința consumatorilor prin subproducțiile cinemato-grafice în care prevalează violența și dezlănțuirea sălbatică a simțurilor. Analizând impactul negativ pe care-l are mass – media contemporană asupra psihicului și conduitei tinerei generații, majoritatea cercetătorilor insistă pe cerința exercitării unui control sistematic din partea societății și pe creșterea responsabilității celor care își desfășoară activitatea în acest sistem informațional.

Contraoponerea la această ofensivă agresivă a mediului, a economicului și a tirului informațional a mass-mediei este afirmarea prin fapte și învățături ale modelelor pozitive, prin reclădirea "omului cel dinlăuntru" (Sf. Anastasie Sinaiul Apantisma) pe dimensiunile dintru început: credință, nădejde, înțelepciune, dreptate, înfrânare, evlavie, blândețe, smerită cugetare și milostivire!

Conștienți că drumul este anevoios spunem "Doamne ajută!"
Din mila lui Dumnezeu și a Preacinstitei Maici Sale

Profesor Radu Țocu

Dirigintele – etalon de personalitate

Formarea armonioasă a personalității elevului sub aspect intelectual, tehnologic, profesional, moral-civic, estetic și fizic se realizează atât prin procesul de învățământ cât și în cadrul orelor educative organizate de către diriginți – consilieri.

Aceștia trebuie aleși dintre profesorii cu prestigiu, cu tact pedagogic și comportare morală ireproșabilă, pentru că numai o astfel de personalitate poate forma pe alți.

Astfel, o primă întrebare ce se cuvine a fi pusă, de fiecare diriginte la clasă este ce a naturii modelelor alese de elevii săi.

Se știe că școala „prilejuiește adolescenților o adevărată expunere la modele” persoane reale care intră în contact direct cu elevii, personalități din diferite domenii invocate ca exemple, etc.

Dar opțiunea pentru un anumit model este determinată de experiența socială a elevilor, de trăsăturile lor de personalitate, de valorile la care aderă.

De aceea, acțiunea educativă trebuie mai degrabă îndreptată spre aceste ultime aspecte pentru a determina o corectă alegere a modelelor.

Printre modelele alese de adolescenți, de tineri după părinți sau alți membri ai familiei, pe primele locuri se află și cadrele didactice.

Dirigintele ca primul dintre profesori este pentru elevii săi un model potențial, calitate conferită de o serie de caracteristici ale activității sale și anume poziția sa de lider formal al grupului – clasă, frecvența relațiilor sale cu elevii, starea afectivă a acestor relații, posibilitățile sporite de cunoaștere reciprocă, participarea lui activă la îndrumarea procesului de autoformare a elevilor.

De fapt, cheia relației profesor-elev, este problema autorității educatorului. Se bucură de autoritate în fața elevilor săi, acel profesor care este respectat și prețuit de aceștia.

Autoritatea, însă, nu se impune prin mijloacele formale, administrative, ci se câștigă prin calitățile personale, profesionale și morale. Această capacitate de a te impune în fața elevilor tăi trebuie asociată unor trăsături de personalitate ca: stăpânirea de sine, răbdare, cinste, corectitudine, înalt spirit de dreptate, dragoste și respect față de copii și chiar simțul umorului.

Este foarte greu pentru diriginte să contrapună falselor valori oferite de stradă și uneori chiar de mass-media și alese cu atâta ușurință de o parte a elevilor ca valori autentice, perene. În aceasta constă forța caracterului, tăria morală a educatorului chemat să contrabalanseze un prestigiu social uneori discutabil. Însușirile morale sunt definitorii pentru profesia de educator, iar calitățile personale îi impun așadar, ca model elevilor.

Ideea educației cu ajutorul modelelor nu este nouă, dar ea poate căpăta o coloratură aparte în perspectiva noilor relații ce se stabilesc între profesori și elevi, acestei relații acordându-i dirigintelui mai mult rolul de consilier, de partener mai mare.

Dacă pentru diriginte este mai important și adesea dificil să devină un model pentru elevii săi, este mai puțin important și chiar mai dificil să rămână un model pe tot parcursul școlarității și chiar după aceea.

Aceasta, datorită faptului că „modelul concret își pierde forța de atracție” dacă nu evoluează, dacă se menține același, la nivelul la care s-a impus cândva atenției și nu se integrează în noile cerințe ale procesului instructiv-educativ.

Să nu uităm că elevii noștri evoluează și ei, experiența de viață se îmbogățește, spiritul critic se accentuează, exigențele față de ceilalți sporesc și că adesea ajung să-și coboare de pe soclu propriii idoli.

Pentru a rămâne model, dirigintelui nu-i rămâne decât o singură cale, cea a unei permanente autoperfecționări.

**Director Educativ
Mihai Marin**

NOUA EDUCAȚIE ÎN ȘCOALA VIITORULUI

Centrul EDUCAȚIA 2000+ a lansat Proiectul „Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice”.

Conținutul proiectului a fost oferit profesorilor din patru județe ale țării, în cadrul unor ateliere de lucru în perioada octombrie 1999 – iulie 2000, la care am luat parte.

Proiectul face parte din programul educațional al Fundației pentru o Societate Deschisă, răspunzând necesităților experienței partenerilor din acest domeniu, într-un program de perfecționare a cadrelor didactice. Proiectul „Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice” promovează metode de predare la clasă care ajută elevii să învețe activ, să gândească în mod critic și să lucreze în cooperare.

Interesul meu pentru metodele studiate în cadrul seminariilor RWCT și-a găsit o aplicabilitate în cadrul orelor predate, sesizând o participare activă din partea elevilor și creșterea interesului din punct de vedere informațional. Pe lângă toate acestea, lucrul în grup a dezvoltat spiritul de competiție și totodată de colaborare între elevi, a deschis calea spre o comunicare eficientă cu profesorul. Această schimbare de la o clasă inertă la una foarte activă mi-a confirmat utilitatea cunoașterii metodelor de gândire critică.

Adaptarea metodelor conform curriculumului școlar, în special pe aria tehnologiei, a presupus cunoașterea aprofundată a tuturor metodelor studiate.

Însoțite de experiența utilizării frecvente în cadrul orelor de curs. Ca exemplu ar fi faza de evocare care, dacă la început dura mai mult, a ajuns să fie realizată în timpul acordat; elevii s-au obișnuit să-și noteze ideile, brainstorming – ul era deja ceva obișnuit și normal pentru ei, iar comunicarea în perechi și apoi în grup nu mai întâmpina nici o problemă.

Nu m-am oprit aici, ci am dorit să împărtășesc aceste cunoștințe și altor colegi care nu au avut posibilitatea acumulării unei astfel de experiențe. De la început am dorit ca activitatea de formare pe metodele RWCT să conștientizeze fiecare participant despre importanta lucrului în echipă, să evidențieze avantajele care rezultă în urma creării unei atmosfere de colaborare, obiective care au fost atinse printr-o predare corespunzătoare a metodelor.

Seminarul de formare „Gândirea Critică”, realizat în perioada noiembrie 2000 – februarie 2001, a urmărit formarea continuă a 28 de cadre didactice din școala noastră, pentru susținerea unui CDS care să răspundă nevoilor individuale ale elevilor.

La finalul seminarului, feedback-urile primite ne-au dat o confirmare a utilității activității desfășurate și a prezenței unui grad mare de receptivitate. Din comentariile generale asupra seminarului spicim:

„Însăși ideea de a promova un asemenea seminar pentru schimbarea viziunii (câteodată învechite) asupra lecției a fost deosebit de importantă. Pregătirea, modul de prezentare, munca cu grupurile și individual a reușit să ne mobilizeze și să fie izvor de satisfacție.”

„Acest seminar dă nota de prospețime și culoare vechilor metode pedagogice.” În concluzie folosirea metodelor de gândire critică ne par foarte eficiente datorită dezvoltării abilităților de cooperare și comunicare ale elevilor, descoperirea afinităților interioare și transpunerea informațiilor în propriul sistem de înțelegere, în urma căruia noțiunile nu mai sunt învățate mecanic, ci prin aplicarea lor, respectiv prin asocierea, compararea cu alte sisteme bine structurate și fundamentate.

Originalitatea și modul activ de aplicare a metodelor vor da roade în activitatea oricărui profesor conștient de eficientizarea procesului de predare-învățare. Acceptarea schimbării mentalității înseamnă o nouă educație în școala viitorului.

**Formator Director Adjunct
Profesor Maria Buruiiană**

Clasa

Profesorul se pregătește să intre în clasă. Este foarte bine pregătit. Proiectul de tehnologie didactică l-a întocmit cu o zi înainte, studiind toate opțiunile posibile. Are cu el materialul didactic solicitat de subiectul lecției și de modulul pe care îl parcurge. Itemii sunt așezați în ordine numerică riguroasă, ținând să atingă fiecare obiectiv operațional general sau specific.

Profesorul și-a luat catalogul sub braț, revizuind etapele pe care le are de parcurs în unitatea didactică a orei: să₁, să₂, să₃, să₄, să₅, să₆, să₇, să₈, să₉, să₁₀, să₁₁, să₁₂, să₁₃, să₁₄, să₁₅, să₁₆, să₁₇, să₁₈, să₁₉, să₂₀, să₂₁, să₂₂, să₂₃, să₂₄, să₂₅, să₂₆, să₂₇, să₂₈, să₂₉, să₃₀, să₃₁, să₃₂, să₃₃, să₃₄, să₃₅, să₃₆, să₃₇, să₃₈, să₃₉, să₄₀, să₄₁, să₄₂, să₄₃, să₄₄, să₄₅, să₄₆, să₄₇, să₄₈, să₄₉, să₅₀, să₅₁, să₅₂, să₅₃, să₅₄, să₅₅, să₅₆, să₅₇, să₅₈, să₅₉, să₆₀, să₆₁, să₆₂, să₆₃, să₆₄, să₆₅, să₆₆, să₆₇, să₆₈, să₆₉, să₇₀, să₇₁, să₇₂, să₇₃, să₇₄, să₇₅, să₇₆, să₇₇, să₇₈, să₇₉, să₈₀, să₈₁, să₈₂, să₈₃, să₈₄, să₈₅, să₈₆, să₈₇, să₈₈, să₈₉, să₉₀, să₉₁, să₉₂, să₉₃, să₉₄, să₉₅, să₉₆, să₉₇, să₉₈, să₉₉, să₁₀₀.

Profesorul deschide ușa clasei. Știe exact că, undeva, în banca a treia, pe mijloc, sunt niște elevi fără tragere de inimă pentru învățatură. Are de gând să-l asculte, să le mai dea "o a doua șansă", cum a învățat la un curs de formare a formatorilor.

Profesorul se află acum în fața clasei. Câteva perechi de ochi își îndreaptă privirea spre el. Interes, plictiseală, suspiciune, teama, apatie, ghidușie, nedumerire... viața, unicitate. În spatele fiecărei perechi de ochi, un suflet însetat de a fi scos la lumină.

Profesorul trece în plan secund strategia didactică și începe să vorbească cu Ionel, Vasile, Lucian, Gheorghită... OM.

Ora s-a terminat. Profesorul iese din clasă, recapitulând etapele parcurse. Speră că și-a atins toate obiectivele propuse. În urma lui se aude un chiot de veselie și exuberanță tinerească.

Profesor Anca Brigman

Cancelaria

"Cancelaria, sală (în clădirea școlii) dotată cu mese, scaune și dulap pentru cataloage, care servește ca loc de adunare zilnică a cadrelor didactice. Uneori, cancelaria este folosită și pentru consilii și cercuiri metodice."

Dictionar de pedagogie 1979

Oare numai atât înseamnă cancelaria?

Numai locul unde slujitorii școlii își lasă paltonul, pălăria, căciula sau umbrela? În accepțiunea mea, cancelaria exprimă, sau ar trebui să exprime o noțiune care cuprinde valori culturale, morale și spirituale deosebite, capabile să contureze o personalitate colectivă de prestigiu, autoritară, de dimensiunile și calitatea căreia depind multe din atributele procesului instructiv-educativ.

Desigur, climatul muncii din școală poate fi observabil și verificabil în cele mai diverse aspecte ale activității școlare.

Cel mai bine însă poate fi pus în evidență prin înmusețea climatului cancelariei, acolo unde după fiecare oră de curs, o viață de om, la semnul clopotețului sau soneriei, dascălii cu catalogul sub braț satisfăcuți sau nesatisfăcuți de munca lor, mulțumiti sau de răspunsurile elevilor, grăbiți sau deplasându-se agale, mai veseli sau mai gravi, fiecare după cum îi este firea, se adună pentru câteva minute de odihnă și relaxare.

Este cancelaria, însă numai spațiul de odihnă și relaxare?

Nu! În nici un caz! În cancelarie se prelungesc, se dezbate și se finalizează, într-un fel, gândurile, preocupările și frământările fiecăruia - o adevărată încălțătură, sufletească acumulată la clasă, poate și așasă, de care trebuie să se elibereze pentru liniștea orei ce urmează.

Și astfel, cancelaria se transformă repede în cele mai multe recreații, într-un schimb de păreri extrem de utile despre mersul învățământului, despre clase și elevi, despre eficiența unor metode și procedee didactice, despre satisfacții, insatisfacții și experiențe, lianți puternici între generațiile de educatori de toate vârstele.

Cancelaria este și locul unde se nasc și prind viață inițiativele, este un spațiu de creație și evaluare, de liniște și reconfortare pentru încărcarea "bateriilor". Este și locul unde învățăm să avem răbdarea de a asculta pe alții, de a le respecta opiniile și de a ne argumenta propriile opinii, ca și de manifestare a egalității și colegialității, pentru că egalitatea este sufletul prieteniei. În cancelarie se pregătesc "rețetele" pentru că "aluatul" din clase să crească bine, rumen și frumos.

Cancelaria nu trebuie să stărnească frică, în rândurile elevilor ea trebuie să trezească respect atât pentru elevi, cât și pentru părinți. Să impună numai prin valorile culturale, morale și spirituale pe care le conține. Aceasta, însă, nu se capătă peste noapte, nu se realizează prin planuri de măsuri aprobate în Consiliul de Administrație și riguros consemnate în procese verbale (!) și nici prin dispoziții intransigente cum mai cred unii, ci prin frudă, răbdare, toleranță, calități sufletești probate de toți membrii cancelariei.

Preocupările din cancelarie, în recreație, sunt însă mult mai diverse. Unii n-au astâmpăr până nu-și pregătesc materialul didactic pentru ora următoare, alții pregătesc caietele de desen și frusele specifice domeniului, pe cei de limbă română îi vezi cu manualele la subțioară, în timp ce alții citesc sau împărtășesc altora despre cele citite, auzite, văzute, etc. că doar perioada în care ne spunem păsurile numai prin colțurile cancelariei, de teama unora chiar dintre noi, a trecut.

Sunt și cei care se odihnesc ascultând, învățând de la fiecare câte ceva.

O cancelarie... o varietate de temperamente și firi, un "mozaic" de preocupări și pasiuni specifice dascălilor, convingși că eficiența activității lor educative nu ține numai de volumul cunoștințelor de specialitate, ci și de orizontul lor spiritual, de vibrația și tensiunea lor intelectuală, de prestanța și noblețea lor sufletească. Elevii au nevoie de modele, de exemple deoarece "cuvintele învăta, exemplele te pun în mișcare".

Deci, în cancelarie se conștientizează și o parte din cele mai frumoase și fericite momente din viața noastră: sărbători aniversare (ziua de naștere, onomastică, trecerea unor examene - și prin câte nu trecem!, pensionări, etc.), sărbători colective.

Mi-a fost dat însă să asist, în cancelarie, de-a lungul timpului și la gesturi și fapte reprobabile. Dar acestea - știm cu toții - nu au ce căuta în spațiul nostru de suflet "Cancelaria".

**Director educativ,
Prof. Mihai Marin**

Oferta Educațională – an școlar

2001-2002

**Plan de școlarizare aprobat
de MEC 120 locuri**

"Meseria este hrățată de aur"

- lăcătuș mecanic – 1 clasă
- lăcătuș – construcții și
utilaj tehnologic – 1 clasă
- tâmplar mobilier – 1 clasă
- sudor – 1 clasă
- tinichigiu- vopsitor auto – 1 clasă
- tinichigiu industrial – 1 clasă
- instalator sanitar – 1 clasă
- zidar-vopsitor-zugrav-
faiantar-mozaiçar – 1 clasă
- Confectioner îmbrăca
îmbrăcăminte – 2 clase

(clasele de elevi se pot forma și mixt)

Școala este dotată cu:

- cabinete de specialitate;
- ateliere pe specialități;
- laboratoare;
- sală de sport;
- bibliotecă cu 10.000 volume.

În incinta unității școlare se află **CENTRUL DE PLASAMENT NR.5** care asigură cazare, cazarmament, masă și echipamentul necesar elevilor interni și seminterni.

Vă așteptăm cu porțile deschise !

**Director adjunct,
Profesor Maria Buruiana**

STILUL – la început de mileniu

S-ar putea crede că epoca computerelor a pus pe fugă feminitatea, dar primul an al Mileniului Trei, în care barierele modei se ridică, arată că romantismul și feminitatea se află "ACASĂ" la Școala Profesională "Simion Mehedinți".

Vreau să vorbesc despre femeia anului 2000 care la "Parada Stelelor Model" a fost plină de farmec și elegantă. Tradiția se continuă la școala noastră când absolventele clasei de croitorie își prezintă proiectele de diplomă într-o paradă a modei. Spre acest drum au fost conduse de maestrul instructor Ionescu Ecaterina și inginer Mihaela Munteanu.

De data aceasta, colecția este completată și de produsele realizate de anii II,III sub conducerea d-nei maistru instructor Cornelia Cazan, Rodica Filer, Rădița Manole.

Colecția prezentată are o linie elegantă, ușor clasică dar și o notă exuberantă și romantică. Nu ne-am propus să prezentăm produse de lux, ci produse care să scoată din anonim și să personalizeze.

De aceea veți vedea o transformare radicală, elevele sunt manechinele propriilor produse, ele sunt în această zi "Stele ale modei".

Ele aduc în fața noastră ținute pentru toată ziua alcătuite din ansambluri și costume realizate din jachete combinate în egală măsură cu fuste sau pantaloni și veste pentru servicii, pentru plajă, ținute pentru casă și binețles pentru serile romantice – ținute de ocazie.

Linia de croială este în general simplă apropiată de corp, talia marcată la locul ei sau plasată mai sus, cu decolteuri îndrăznețe în formă de "V" sau pătrate. Este o colecție viu colorată, în culori pastel, cu țesături uni sau cu motive florale. S-au folosit: vâscoză, crep – satin, dantelă, materiale supraelastice.

Vestimentațiile au un plus de farmec datorită coafurilor, realizate de anul II Frizerie – manichiură – pedichiură, conduse de maistru instructor Lupu Cosmina/ Vasiliu Camelia.

Ceea ce s-a dorit să se arate este că femeia anului 2000, trebuie să se simtă oriunde liberă și în largul ei, de aceea ea va adapta diferite lungimi care întințesc silueta, stiluri menite să încite imaginația și modele care te fac să visezi cu ochii deschiși.

Eminescu spune în poezia "Icoană și privaz":

"De vrei ca toată lumea nebună să o faci,

În cățifea, copilă, în negru să te îmbraci,

Ca marmura de albă în fața ta răsari,

În boltele sub frunte luminează ochii mari

Și părul blond în caier și umeri de zăpadă

În negru, gură – dulce, frumos o să-ți mai șadă!"

Doamnelor, domnișoarelor și domnilor, sper ca această "mică cronică" a ceea ce s-a întâmplat de la apariția numărului trecut al revistei "SPERANȚA" vă va stârni curiozitatea și aveți de unde alege și ca modele și ca viitoare meserie ... la început de mileniu.

**Inginer,
Mihaela Munteanu**

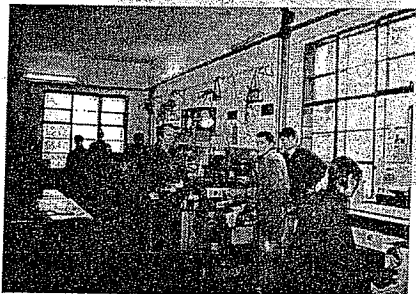
Miniproiect pentru diminuarea abandonului școlar, oferind șanse egale prin educație pentru elevii cu cerințe educative speciale

SCOPURI ȘI OBIECTIVE SPECIFICE:

1. Sprijin și îndrumare pentru reușita tuturor copiilor;
2. Îmbunătățirea procesului de educație în familie;
3. Reducerea riscului de eșec și abandon școlar în rândul elevilor;
4. Optimizarea relațiilor dintre familie și profesori, pedagogi, psihologi, logopezi;
5. Recuperarea elevilor cu tulburări de limbaj;
6. Optimizarea relațiilor de comunicare dintre familie și copii.

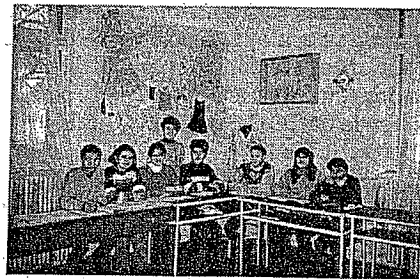
IMM – urile, o șansă pentru elevii noștri pe piața muncii

În România, numărul total al firmelor care au până la 249 de angajați reprezintă 99%

din numărul total al întreprinderilor active. O mare parte din categoria IMM-urilor, o reprezintă microintreprinderi cu cel mult 9 angajați. Acestea sunt motivele pentru care Uniunea Europeană prin Programul Phare 2000, cu finanțare nerambursabilă, a prins în schema sa de proiect și România.

Programul Phare 2000 – componenta de coeziune economică și socială, reprezintă o șansă pentru dezvoltarea și diversificarea pieții muncii, deci o șansă de angajare și pentru elevii noștri care s-ar putea integra mai bine în colective mai mici, în care relațiile de muncă conferă un grad sporit de securitate prin atmosfera de familie. Ei ar putea

suporta astfel ușor tranziția de la grupul de lucru din ateliere școlare la colectivul de muncă de tip familial. În același timp paleta mai largă de oferte asigură o altă perspectivă pentru încadrarea viitorilor absolvenți.

Din această perspectivă colectivul de cadre didactice al școlii va trebui să mediteze la o diversificare a ofertei educaționale, poate chiar la schimbări fundamentale în funcție de flexibilitatea opțiunilor de pe piața muncii.

**Profesor inginer,
Luminița Bălan**

Impresii, impresii!

- 19 noiembrie 1999 -
 <Sunt fericit că pot să fiu prezent la acest popas jubiliar din istoria semicentenară a Școlii Profesionale "Simion Mehedinți" așezată sub oblăduirea spirituală a Sf. Dimitrie.

Împlor mila și binecuvântarea lui Dumnezeu să trimită peste toți copiii care sunt chipul lui Dumnezeu, belșug de bucurie, dragoste creștină, între ei și dorință de a se integra ritmic în realizările vieții cotidiene și să devină creștini buni și vrednici.>

**Inspector școlar de specialitate
 Preot Dumitru Găureanu**

<Cu mare bucurie am participat în acest an la două evenimente deosebite din viața școlii dumneavoastră.

M-a impresionat în mod deosebit colectivul școlii și puterea de muncă.

Să ne ajute Dumnezeu să ne mai întâlnim în aceleași condiții mulți ani.>

**Director adjunct Școala Prof. nr. 14 Brăila
 A. Antonescu**

- 20 noiembrie 1999 -
 Poate că, pe dumneavoastră puține lucruri vă mai înduioșează.

Ca ziaristi, poate că și noi suntem "căliti" în anumite privințe. Dar nu putem să nu recunoaștem câtă bucurie simțim astăzi văzând cum sufletele dumneavoastră deschise au puterea de a deschide toate sufletele.

Dragostea pentru semeni e răsplătită cu dragoste.

Am toată admirația pentru ceea ce faceți și nu mi doresc să pot consemna, ori de câte ori va fi cazul, evenimente, atât de frumoase petrecute în Școala "Simion Mehedinți", cum a fost sărbătoarea de astăzi, 20 noiembrie 1999.

Angela Ribinciuc - "Viața liberă"

Societatea românească a creat, cu voie sau, mai degrabă cu "știință", condițiile care au permis, an de an, creșterea numărului de potențiali elevi ai școlii Dumneavoastră.

Vă înțelegem eforturile deosebite, compatizăm cu elevii dumneavoastră dar, mai cu seamă, vă suntem (și vom fi) alături în munca de a îndrepta tot ce se poate, atât cât se poate (deși "atât cât se poate" este un echivalent pentru "nu se mai poate").

La jubileu, vă dorim putere, rezultate și, mai cu seamă forță de presiune pentru a atrage - parlamentarilor și guvernanților - atenție că TOȚI SUNTEM OAMENII!
LA MULȚI ANI!

EXPRESS TV - Iulian Voicu

- 23 noiembrie 1999 -
 O amintire de colaborare pentru integrarea socială a tinerilor din școală.

**Philippe Wannesson - Association
 Rencontre Franco-Roumanie**

- 7 aprilie 2000 -
 Am fost prezent în Școala Profesională "Simion Mehedinți" cu ocazia inspecției în vederea obținerii gradului didactic, de către dna. profesoară Bodia Dumitra.

M-a impresionat, în primul rând, devoțiunea total motivată dedicată integrării sociale a unei "categorii" de umanitate

dezavantajată, marginalizată chiar de slăbiciunile și neputințele noastre. De aceea fiecare lecție a fost una vocatională, ca un fel de iertăciune, asumare de povara a altora, a unei greșeli făcute de alții, dar îndreptată de acești minunați profesori.

Întru sănătate lor

**Prof. univ. dr. D. Tiutiucă
 Universitatea "Dunărea de Jos" Galați**

Dincolo de așteptări (recunosc, ușor temătoare și rețineri), o școală în care am găsit o adâncă umanitate, în profesorii și elevii ei. Pentru cei dintâi, înaintea tuturor universitarilor și preuniversitarilor "normali", un gând foarte special, de prețuire și admirație. Acolo unde ochii văd, unde cuvântul rostit e înțeles în toată intensitatea lui, lumea e exprimată în natura ei adevărată. Așa e la Școala "Simion Mehedinți".

Vorbe sincere, semnate de
prof. conf. dr. Andrei Grigor

- 18 mai 2000 -

Școala "Simion Mehedinți" este una din frumoasele surprize pe care le ai atânci când o vizitezi (...). Elevii școlii au nu numai un loc unde se instruiesc, ei în mod sigur au aici o familie (...).

Cu respect pentru tot ce faceți și cu mult dragă,
Prof. Iuliana Bogdan - director al Colegiului "Al. I. Cuza"

- 10 decembrie 2000 -

It has been such a privilege to have spent this day with you in this wonderful school, sharing the seminar with your extraordinary, dedicated teachers. Thank you for the warm hospitality and for the ideas and hopes shared.

I will never forget this day or what you all are accomplishing.

**Beth Songman - University of Texas
 Allison Preece - University of Ottawa**

- ianuarie 2001 -

Madame la Directrice,
 Nous sommes ravis de notre rancontre et des nos échanges internationaux, des notre échanges des expériences professionnelles.

Dans l'attente d'un Jumelage entre écoles et votre invitation de venir visiter votre école et votre ville.

Nous vous prions nos hommages,
 Le Directeur Général - Michel Grabié

**Association Départementale D'Amis et
 Parents D'Enfants Inadaptés**

Am spicuit aceste impresii ale celor cu care drumul ni s-a încrucșat pe cărările profesiei, nu pentru a ne dăbândi slavă deșartă ci, pentru a atrage atenția comunității asupra elevilor noștri care, împreună cu dascălii lor, doresc "un altfel" de sprijin comunitar.

Colaborare cu ONG-urile engleze
 1991-1992

Pagină realizată de prof. Anca Brigman

Copilăria

Ce este copilăria? Este ceva pur, frumos. Fiecare din noi avem o copilărie. Avem amintiri plăcute, pe care timpul nu le-a șters din sufletul nostru, când mergem cu prietnii la joacă, când ne bucurăm că, în sfârșit vine vacanța.

Fiecare dintre noi a visat "Țărâmul Copilăriei". Acolo, vara poposește mereu, iarba este mereu verde, iar după ploaie se ivește un cărcubeu. Cerul este albastru iar ici-colo se întrezăraște câte un norișor pufos, alb, parcă ar fi de zahăr. Râurile au mereu apă cristalină și curată, ca sufletul unui copil. Acolo cântecul unui copil este ca un sunet de vioară, pe care îl poate auzi sufletul curat, nevinovat. Dacă copilăria nu ar exista cu acest țărm al ei, sufletul nostru ar fi un imens deșert. Ea este ca o vrajă care te prinde în mrejele ei și te poartă spre o lume mai bună, fără războaie, unde copiii nu sunt bătuți de părinți.

Chiar dacă nu mai ești copil, în sufletul tău va rămâne veșnic copilăria cu toate amintirile ei. Așa cum firul de iarbă adie în bătaia vântului, așa lăsam și noi deoparte toate preocupările și grijile, pentru a ne aduce aminte de copilărie și de amintirile ei.

Daniela Leferache,
Anul II Croitorie

N-am să te uit!

Mi-e dor de tine
Cădată, viața mea
Îți pare fie uneori
Să știi însă că niciodată
N-am să te uit!
Deși, de multe ori,
Aș vrea la tine să renunt
Mă zbat și plâng
Dar în final, te auunt
Din nou că încă este dor de tine.
Cum mi-ar fi dor de cer
Și poartă de o pâine!

Cu gândul la tine

Cu gândul la tine
Nu pot respira
Depart de tine
Viața este grea
Atunci când ai plecat
Cu tine ai luat
Aproape viața mea.
Spun aproape viața mea
Pentru că am visat, la dragostea ta
Iar tu, nu te-ai uitat
La ce am visat,
O dragoste fermecătoare
Ca o binecuvântare

Georgeta Mardare

zidari //

Lumea lu' Gaiță

Farul din Alexandria

Farul din Alexandria – construcție arhitecturală, fabuloasă, considerată a fi una din cele șapte minuni ale lumii.

Viorel Gaiță: Deși este considerat una dintre cele șapte minuni ale lumii, municipalitatea din orașul Alexandria s-a hotărât să dărâme farul din localitate. Sunteți de acord cu această măsură?

Interlocutorul 1: Normal că nu este normal să se dărâme, dar la ora actuală nu este nimic imposibil în țara asta. Totul este la îndemâna oricui.

Viorel Gaiță: Ce credeți că ar mai putea fi făcut cu farul din Alexandria?

Interlocutorul 1: Ar trebui luate măsuri încât să înțeleagă fiecare că orice patrimoniu al țării trebuie să rămână patrimoniu al țării.

Viorel Gaiță: De ce credeți că se urmărește dărâmarea farului din Alexandria?

Interlocutorul 1: Cred că sunt niște interese meschine, dacă vreți, așa le consider eu. S-ar putea să fie vorba la mijloc și de o mână criminală.

Interlocutorul 2: Păreră mea este că n-ar trebui să se demoleze nimic din ceea ce s-a construit. Mai bine ar fi să-l repare, să-l pună pe picioare, păi n-avem Dunărea la câțiva pași acolo?

Viorel Gaiță: Paznicul farului din Alexandria susține că cineva fură becurile farului în timpul nopții și ...

Interlocutorul 2: Păi borfașii fură și becurile de prin blocuri. Se urcă unui în spatele celui lalt și fură becurile, de ne izbim cu capu' de pereți de beznă ce e la noi pe scară. Da' să știți că și paznicul e de vină. Păi, ce păzește, pentru ce ia banii?

Interlocutorul 3: Domne', eu cunosc Alexandria-că am avut servicii acolo și vă spun că ar fi mare păcat să se demoleze un așa monument al naturii. Farul e foarte important pentru navigație, nu știu dacă nu este important și pentru aviație, da' pentru navigatori era foarte principal și n-imp de ceață și pe furtună, și n-afară de asta e un obiect făcut cu strădanie și cu sudoarea poporului și n-ar trebui dărâmat.

Viorel Gaiță: Deși este una din cele șapte minuni ale lumii municipalitatea din orașul Alexandria a hotărât să dărâme farul din această localitate. Sunteți de acord cu această măsură?

Interlocutorul 4: Nu sunt din partea locului, sunt din Galați, dar categoric nu sunt de acord cu această măsură, indiferent că este vorba de această unitate de cultură din Alexandria sau de oriunde din Țara Românească.

Interlocutorul 5 (zâmbind): farul din Alexandria a fost în Egipt, nu la noi, și a dispărut de mult. A fost una din cele șapte minuni ale lumii.

Culese de ...

Anton-Georgel, II Lăcătuși

Flash-uri din tunelul timpului

1 septembrie, anul 1977. Am pășit cu multă emoție pe porțile școlii, dar nu ca elevă, ci ca viitor profesor.

Îmi amintesc cu plăcere întâlnirea cu directorul școlii, dl. ing. Mihai Brandabur, un profesor dăruit meseriei care m-a îndrumat și mi-a dat numeroase povețe referitoare la minunata mea profesie.

"Profesorii școlii, dascăli cu multă experiență m-au integrat rapid în colectivul lor.

Dar, examenul cel mai greu l-am avut de susținut în fața elevilor școlii, elevi cu deficiențe fizice.

M-au încercat sentimente de compasiune, înțelegere, dragoste.

A fost greu, dar am fost convinsă că menirea mea este să le dăm încredere în viitor și în integrarea în societate.

Prof. Ing. Luminița Bălan

Deși am urmat o facultate tehnică m-am simțit atrasă de cariera didactică. Contactul cu Școala Profesională nr. 8 pe care o știam cu profilul de matematică - fizică m-a luat prin surprindere. Fostul director al școlii, inginer Mihai Brandabur mi-a spus că este de fapt o școală specială, unde învață elevi cu deficiențe motrice. După perioada inerentă de acomodare am decis să rămân, convinsă fiind că Maica Domnului m-a trimis în acest așezământ pentru a ajuta aceste suflete. De-a lungul anilor am realizat lucruri deosebite știind că atât cât ajuti pe cei necăjiți atât vă-ți și răsplata în fața lui Dumnezeu.

Prof. Ing. Maria Buruiană

Timidă, neștiutoare, curioasă! Așa stăteam cu 18 ani în urmă în fața directorului de atunci al școlii, domnul profesor inginer Mihai Brandabur.

S-ar părea că, luând în considerare ani petrecuți în această școală am ajuns la majorat.

Prof. Anca Brigran

IMPRESII DESPRE PRIMUL PAS ÎN ȘCOALĂ

O zi frumoasă de septembrie 1997. Razele soarelui zâmbeau trist, era sfârșitul vacanței de vară; o vacanță tumultuoasă, zgomotoasă, calduroasă.

Am pășit sfios pe poarta Școlii profesionale "Simion Mehedinți".

Am rămas impresionată de arhitectura și atmosfera care domnea în școală. Am zâmbit. Știam că aici mă voi simți bine.

Am fost întâmpinată cu zâmbetul pe buze de niște oameni calmi, cu sufletul deschis.

Am început munca; o muncă impresionantă; clipă de clipă eram profesoara, mama, sora, prietena.

La primul pas s-a adăugat al doilea, al treilea și a devenit un adevărat mars.

Umăr la umăr cu ceilalți colegi, oameni adevărați cu suflet, încercăm să fim o familie, cu bucurii, cu necazuri, dar trecem peste ele. Cu zâmbetul pe buze mergem mai departe.

Prof. Florica Crețu

Sfaturile din bătrâni ne învață că, atunci când intrăm prima dată într-un loc, să cunoaștem oamenii și legile lor.

În școala profesională "Simion Mehedinți" din Galați întrebările pe care ni le-am pus au fost: Cine? Cum? Încotro?

În întreaga școală, profesori, maiștri, elevi, învață.

Care este scopul lor în viață? Doresc să facă față cerințelor și exigențelor pe care le impune societatea de azi.

Se străduiesc și au demonstrat în dese rânduri că reușesc să facă lucruri bune și utile.

Încotro vor găsi locul de muncă din care-și vor câștiga existența de mâine?

Iată o întrebare care-i preocupă pe toți - profesori, maiștri, elevi. Considerăm însă că această întrebare ar trebui să preocupe și alți factori sociali de răspundere.

Vă sfătuim să veniți, să vedeți cât se muncește de mult cu acești tineri, cum obțin rezultate bune și foarte bune.

Vă veți convinge că merită să fie integrați firesc în societate.

**Prof. Lidia Gutter
Prof. Ioana Geană**

Prin anii '80
trei dintre Noi, alături de
maistrul Venin Ștefan

Cu emoție am trecut pragul Școlii Profesionale nr. 8 (astăzi, "Simion Mehedinți") în urmă cu 10 ani. De ce? Pentru că veneam dintr-o altă lume, a calculului și a desenului, însă de la început m-au impresionat clădirea cu a sa arhitectură renascentistă, primirea calduroasă din partea colegilor și a elevilor - și aceștia numai băieți - însă cu o mare sensibilitate.

Dar, toate se schimbă: au apărut clasele de fete ce au dat o nouă "coloratură școlii".

Ce au însemnat pentru mine acești ani de profesorat? Carte vie și mereu deschisă de etică și psihologie adolescentină ale cărei subtilități m-au ajutat să-l cunosc și să-l respect pe elevul meu, partener sincer și afectuos al unui dialog cu adânc implicare asupra personalității mele de profesor dar, și al lor de elev.

Prof. "Discipline Tehnice", Mihai Marin

În umbra lui Eminescu

15 Iunie 1889 – Eminescu a mai trecut un prag al nemuririi.

Martirul, eroul și înțeleptul sunt numai trei forme ale uneia și aceleași substanțe: adevărul.

(*Mss 2275, f.75*)

Da! orice cugetare generoasă, orice descoperire mare porcede de la inimă

(*Mss 2287, f.11*)

De câte ori un creștin s-apucă la noi să scrie un rând, ca să lumineze veacul (-) de atâtea ori pune mâna-n raft și scoate la iveală o carte nemțească sau una franțuzească și răsfoiește până ce găsește ce-i trebuie.

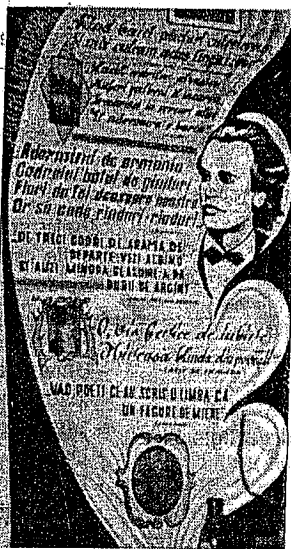
(*Opera politică I, 145*)

Ca unde trecătoare a mării ce-i albastre,

Dorința noastră – spuma nimicniciei noastre.

(*Preot și filosof*)

Dreptul e adevăr – virtutea e adevăr, nu cel relativ, care constată cum este, ci cel absolut (care este)

Adevăr, dreptate, virtute, toate trei sunt așa de gemește încât ai crede că-i una.

(*Echilibrul de stat*)

Fiecăruia-i dată de natură măsura de minte, pe care a fost s-o aibă. Educația poate să dezvolte puterile minții existente, nu poate pune, însă ceea ce nu-i.

(*Mss 2258, f.163*)

A nu jubi nu-i nimica – a nu putea jubi e grozav.

(*Geniu, pustiu*)

Culese din Eminescu – Cugetări, Colecția Cogito, 1979

„Cum a purtat Eminescu în sufletul său durerea românilor din timpurile și din toate țările românești, nu a mai purtat nimeni.

Nu mai urmând învățăturile lui, mai pot afla urmașii calea mântuirii din prăpastia în care am căzut. Cine va călca alături va rătăci.

Simion Mehedinți – „Creștinismul românesc” selecție

profesor Anca Brigman

Călătorii de suflet

Septembrie 1999. O zi superbă de toamnă când razele călduțe ale soarelui se strecoară timid prin frunzișul încă des al copacilor, îmbrăcându-l în culorile cărbuneului.

Șoseaua se întinde dreaptă și netedă în fatanoastră.

Este duminică, zi de odihnă și de rugăciuni. Am plecat, un grup de elevi, însoțiți de profesori să vizităm două dintre cele mai frumoase mănăstiri din județul Galați.

Primul popas îl facem la Mănăstirea Adam, care poartă numele căpitanului Adam Movilă, brav oștean al domnitorului Ioan Vodă cel Cumplit. Icoana aflată în mănăstire a fost găsită în trunchiul unui copac, la 1550 de un cioban care, apoi s-a călugărit.

Pe locul copacului se află acum altarul mănăstirii, ridicată la 1650. Până în 1866, această mănăstire a fost considerată a patra ca mărime și importanță din Țara.

Acum ea este lăcaș de cult pentru călugări fiind considerată una din cele mai importante mănăstiri ale Episcopiei Dunării de Jos.

Drumul ne poartă apoi spre Mănăstirea Adormirii Maicii Domnului.

Aceasta a fost ridicată 1925 prin bunăvoința moșieresei Eugenia Pană și pictată în frescă la 1930. Pictura originală se păstrează și astăzi în biserica mănăstirii, unde se află icoana Maicii Domnului, făcătoare de minuni.

În timpul războiului, icoana a fost ascunsă de un credincios din comuna Rediu, timp de 40 de ani. După această perioadă, ea a revenit „acasă”, unde i s-a schimbat haina și i-a fost refăcută fata prin argintare. Acum, icoana apară lăcașul sfânt, locuit de 40 de maici, ca și pe drept credincioșii, care vin să se închine la sfânta biserică.

Ziua aceasta de duminică va rămâne întipărită în sufletele noastre, ca ziua când

am fost mai aproape de Dumnezeu și ne-am curățat pentru câteva ore trupul și mintea.

XXX

Mai 2000. Am plecat, un grup mare de elevi, însoțiți de profesori, să vizităm năstematăle arhitecturii moldovenești și anume mănăstirile din partea de sus a Moldovei.

Am plecat din Galați într-o zi frumoasă și senină. Primul popas l-am făcut la hanul, atât de cunoscut și de îndrăgit din scrierile lui Sadoveanu și anume Hanu Ancuței. După ce ne-am desfășurat ochii cu frumusețea locului, am pornit spre primul obiectiv al excursiei noastre, Suceava. Aici, vizitând ruinele Cetății Suceava, ne-am amintit de vremurile glorioase din istoria Moldovei și de vitejii domnitori ai acesteia. Tot la Suceava am văzut Moaștele Sfântului Ioan cel Nou.

Continuând drumul, am făcut popas la Mănăstirea Pătră, unde își odihnește sufletul său ostent, Ștefan cel Mare și Sfânt. Locul de unde marele domnitor a aruncat săgeata, pentru a arăta unde s-a ridicată mănăstirea, este marcat de o cruce, care păzește acest lăcaș sfânt și pe călugării de aici.

La mormântul marelui Ștefan arde candelă zi și noapte, amintind neamului românesc despre faptele sale de vitejie.

Excursia noastră continuă cu vizitarea Mănăstirilor Dragomirna, Sucevița, Moldovița, Voroneț și Humor.

Fiecare dintre aceste mănăstiri reprezintă o bijuterie arhitectonică, unică în felul ei. Am vizitat aceste mănăstiri într-o tăcere deplină, fiind pătrunși de sfințenia acestor locuri.

Popasul de noapte l-am făcut la Mănăstirea Sihăstria, unde am văzut foarte mulți credincioși veniți pentru a sărbători ziua

Mereu alături de Nică a lui Ștefan a Petrei

10 iunie 1839 - se naștea un "Homer al nostru", după cum spunea Garabet Ibrăileanu.

"Dragu-mi-eră satul nostru cu Ozana cea frumos curgătoare și împede ca cristalul..." ("Amintiri din copilărie" de Ion Creangă)

Cu aceste cuvinte magice intrăm iar și iar în lumea lui Nică: universul satului moldovenesc de la munte, lumea copilăriei și a basmului fără sfârșit.

profesor Anca Brigman

Sfinților împărați Constantin și Elena, am asistat la slujba religioasă și ne-am umplut sufletele de liniște și credință.

În ultima zi a excursiei, am vizitat Mănăstirile Secu, Așapia, Văratec, Neamț și am poposit pe meleagurile atât de îndrăgite ale marelui povestitor, Ion Creangă.

Casa părintească din Humulești ne-a primit cu ospitalitatea specifică moldovenilor, lăsându-ne să-i descoperim ocnitele și cotrutele.

Cu sufletul și cu mintea pline de toate bogățiile pe care le-am văzut, am pornit spre casă, încă tulburăți și răvășiți de atâtea frumuseți. Au trecut câteva zile până am putut să ne adunăm gândurile și impresiile într-un tot unitar, ce reprezintă pentru noi o excursie de neuitat.

Profesor Dumitra Boria

Octombrie 2000

- Sărbătoarea "Sf. Dumitru", patronul spiritual al școlii;
- Schimb de experiență cu A.D.A.P.E.I., L'Association des Papillons Blancs de Vendée, vizita de lucru a directoarei Anca Brigman

Ianuarie, februarie, martie 2001

- Consilierea elevilor în colaborare cu Centrul de asistență psihopedagogică Galați și Centrul de plasament nr. 5

Aprilie 2001

- Participarea elevilor și a profesorilor de religie la slujbele religioase de Sfintele de Paști

Mai 2001

- Consilierea elevilor pe teme de prevenire a delinvenței juvenile: consum alcool, violență, furturi,

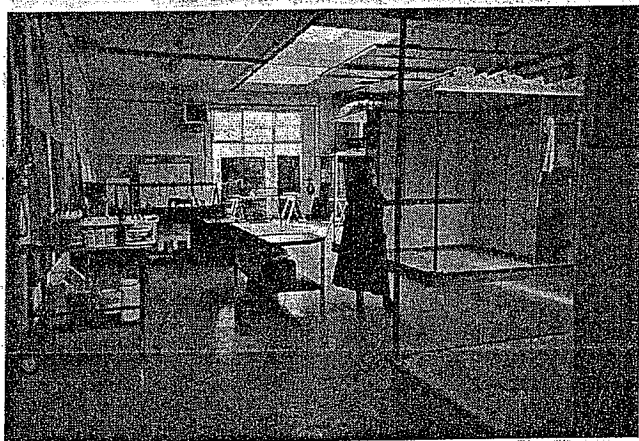
- absenteism școlar, abandon școlar în colaborare cu Inspectoratul Județean de Poliție Galați, col. Ion Victor
- Consilierea viitorilor absolvenți pentru integrare socio-profesională – în colaborare cu AJOFM, psiholog Lucica Savu

Iunie 2001

- "Zilele școlii - Porți deschise către comunitate - Educație prin creștinism", în colaborare cu:
- Episcopia "Dunărea de Jos"
- Consiliul Județului Galați
- Primăria municipiului Galați
- Universitatea "Dunărea de Jos"
- Inspectoratul Școlar Județean
- Casa Corpului Didactic
- Licee și școli gălățene
- Direcția Județeană pentru Protecția Drepturilor Copilului
- Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă
- Centrul de Asistență Psihopedagogică
- Cotidianul "Viața Liberă"

La découverte des pratiques professionnelles françaises

Dans le cadre d'échanges internationaux, Anca BRIGMAN a saisi l'opportunité de venir en France afin d'étudier la protection sociale des enfants déficients et en difficultés, début d'une collaboration avec l'ADAPEI, Les Papillons Blancs de Vendée. L'association a proposé a Anca BRIGMAN un riche programme de visites dans différents établissements en Vendée.

Cabinet pentru zugrăvi, vopsitori

Cabinet de tehnologie

CONFERENCE

SOIREE d'ECHANGES

avec Anca Brigman, de Roumanie

20H30 salle Jean Robuchon

ADAPEI, Les Papillons Blancs de Vendée.

Dialoguri profesor – elev "Impresii despre Scoala mea"

Prin câteva întrebări adresate elevilor am încercat să aflăm câteva din părerile acestora despre meseria pe care o învață, despre modul de organizare a programului școlar și a timpului liber. Iată câteva din răspunsurile lor.

Întrebare: Ți place meseria pe care o înveți ?

Răspuns 1: Îmi place meseria pe care o învaț, deoarece este curată, frumoasă și bănoasă. Am nevoie însă de ustensile pentru a lucra în saloanele de coafură.

Răspuns 2: Pentru mine această meserie înseamnă viitorul, prin ea îmi pot câștiga existența.

An II Frizerie – Coafură

Răspuns 3: Învaț cu plăcere această meserie pentru că atelierul este dotat și mai ales avem de lucru.

Anii II și I Instalatori

Răspuns 4: Îmi plac foarte mult orele de instruire practică, modul în care maistra ne transmite secretele acestei meserii. Îmi doresc însă, să avem instrumente de lucru mai multe și de calitate.

Răspuns 5: Doresc să învăț această meserie pentru că sunt atrasă de frumusețea femeii și a bărbatului.

An I Frizerie – Coafură

Răspuns 6: Mie îmi place meseria pe care am ales-o și am s-o învăț până la capăt.

An I Comerciant – Bucătar

Răspuns 7: Vin cu drag la școală și la atelier să învăț meseria aleasă, deoarece doresc să ajung și eu să-mi găsesc un loc de muncă, să pot să-mi câștig existența pentru a-mi face o familie. Îmi doresc mult să mă descurc în societate.

Anii III și IV Lăcătuși

Întrebare: Ce-ți place cel mai mult la această școală ?

Răspuns 1: Îmi place meseria pe care o învaț cu mult drag, îmi plac sălile de clasă în care învăț, dotarea cu materiale didactice.

An II Croitorie

Răspuns 2: Imi plac foarte mult activitățile extrașcolare: excursii, plimbări în aer liber, la grădina botanică, pe faleză, etc.

Răspuns 3: Imi place biblioteca curată, cu multe cărți.

Răspuns 4: Îmi plac orele la care profesorii comunică cu noi și aplică metode moderne de predare. Astfel, ne dezvoltă gândirea și învățăm din clasă.

An III Sudură

Răspuns 5: Îmi place că profesorii ne implică efectiv în predarea lecției. Nu mai copiem după tablă toată ziua, nu ne mai dictează lecția. Întotdeauna există o relație bună între profesor și elev.

An IV Sudură

Răspuns 6: Săptămânal se schimbă poziția mobilierului școlar, parcă intrăm mereu în alte clase.

Răspuns 7: Ne plac noile metode de predare (ciorchinele, mozaicul, etc) și învățăm pe grupe.

An III Sudură

An IV Lăcătuși

Răspuns 8: Foarte frumos a fost organizat "Balul Mărțișorului".

Mi-a plăcut cum a fost organizat și cum s-a desfășurat "Balul Bobocilor". Ne-am distrat și am dansat foarte mult.

An I Frizer – Coafor

An I Comerciant – Bucătar

Întrebare: Ești mulțumit de organizarea programului școlar?

Răspuns 1: Nu sunt mulțumit de organizarea programului școlar. Dacă am propuneri nu cred că vor fi luate în considerare.

An II Frizerie - Coafură

Răspuns 2: Organizarea programului școlar trebuie să fie mai eficientă pentru elevi.

Răspuns 3: Programul școlii este cam obositor pentru noi.

An II Lăcătuși

Răspuns 4: Dorim să învățăm dimineața, în special orele de teorie.

Răspuns 5: Programul școlii trebuie îmbunătățit deoarece iarna se întunecă devreme și nu este prea plăcut drumul spre casă.

An II, IV Croitorie

An I, II Frizerie – Coafură

Răspuns 6: Activitățile din școală și modul de organizare a programului este foarte bun și suntem mulțumiți.

An III B Lăcătuși,

An IV Tâmplari

Întrebare: Ai vreo propunere în ceea ce privește îmbunătățirea activităților școlare ?

Răspuns 1: Dorim să învățăm și noi să lucrăm la calculator.

Răspuns 2: Am dori să învățăm o limbă străină.

An IA Tinichigii

Director Adjunct M. Buruiană

Prof. S. Florea

Prof. C. Ghimpu

A fost odată...

O clasă de sudură. În ultima bancă dinspre ușă un elev, întotdeauna impecabil îmbrăcat cu o cămașă de un alb sclipitor. Nu îl vedeam mereu acolo pentru că, din când în când, mai pleca și mai câștiga câte un meci de box, la nivel județean. Numele lui: Gheorghe Roman. Și atunci, ca și acum purta un nume de vedetă, Rocky.

Acest portret al unui elev de altădată nu poate fi complet fără o întâmplare care-l definește pe Ricky, ca om.

Tot prin anii '80, două profesoare, să le spunem Maricița și Anca, s-au gândit să organizeze o excursie cu elevii în Vrancea, la Soveja. Cred că era prima dintr-un lung șir care a urmat. Excursia a fost o reușită. Dar nu ar fi avut același farmec fără prezența lui Rocky, cu al său acordeon.

După trei zile de la excursie, cele două profesoare au participat la cununia civilă a lui Rocky.

Deși în pregătiri pentru cel mai important pas în viață, el a fost alături de colegi și de școală.

Și credem că, Rocky revine!

profesor Anca Brigman

În căutarea Lui

Privind, căutând, scotocind
Râzând, plouând, amurgind
Găsind, negăsind, plecând
Mergând, căutând, străbătând
Călcând, urcând, coborând
Șerpuind, navigând, răbdând
Botezând, renăscând, câștigând
Lăudând, slăvind, adorând
Pe Dumnezeu.

prof. Radu ȚOCU, 1999

Remember în imagini

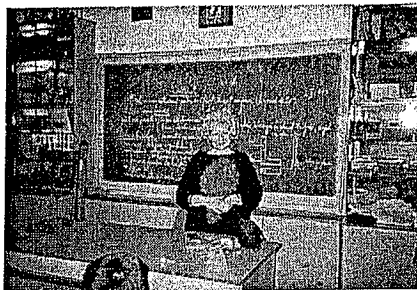
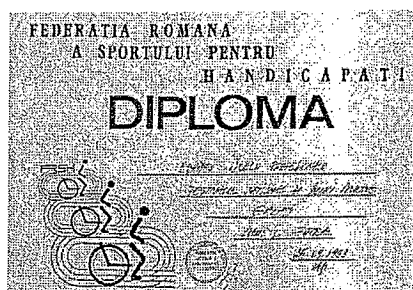
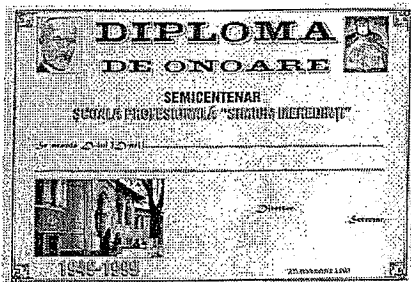
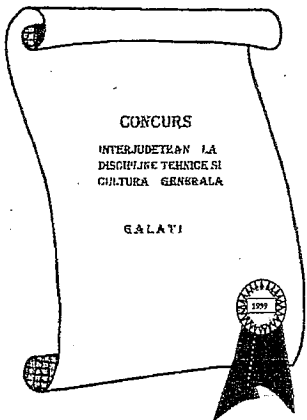
MARIN MIHAI

ȘCOALA PROFESIONALĂ
"SIMION MEHEDINTI"

1949-1999

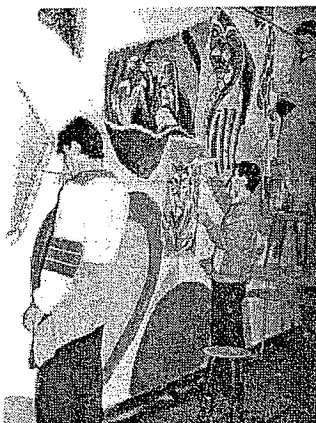
MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
ȘCOALA PROFESIONALĂ
"SIMION MEHEDINTI"
- GALAȚI -

Director Eugenia Muntean
A deschis calea spre nou!

Copilul de atunci este acum dascăl
la Biserica Mavramol

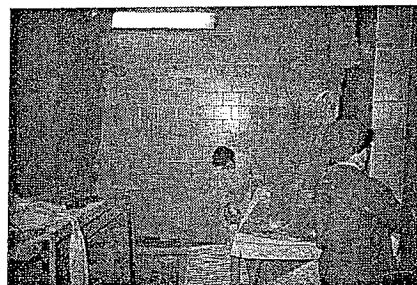

În 1991 Elevii noștri și tineri din
"Paint Aid" Sussex - aveau aceleași pașuni

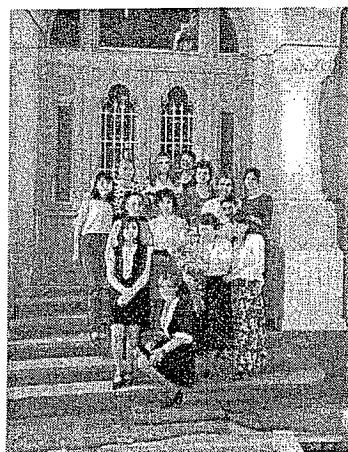
...câtămintă arădă de țara mea Apur-Arăd grădina
și pădurea, și țara de muncă noastră, și fărâmița
...școlii noastre

SPERANȚA

Jurnal de bord - "SIMION MEHEDINTI"

Colaborarea cu O.N.G.-uri engleze
1991-1992

O dascăliță ieșind la pensie '98

Tiparul executat la
S.C. ALMA-GALAȚI S.A.
Str. Crizantemelor nr.8
Tel.: 036/473089; 036/473077
Tel./Fax: 036/412162

